

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

พระอินทร์เป็นเทพที่ชาวไทยรู้จักกันดีมาแต่สมัยโบราณว่าเป็นเทพเจ้าคุณในวรรณคดีไทยและคำน่านำท่อง ๆ ชื่อกล่าวว่า พระอินทร์เป็นเทพที่คอยให้ความช่วยเหลือคุ้มครองคนที่ตกทุกข์โกรยา แท้จริงเดียวันก็ยังมีเรื่องราวดีกว่า พระอินทร์เคยประพฤติพิคฐาน เป็นซูกับภารายผู้อ่อน และเคยเบี้ยดเบี้ยนนักพรหมให้ได้บรรลุผลสูงสุดในการบำเพ็ญบุญก็มี ลักษณะนิสัยของพระอินทร์ที่ปรากฏจึงมีความแตกต่างกันอยู่ แต่พระอินทร์มิใช่เทพของชาวไทยโดยตรง เรายังคงเชื่อเรื่องพระอินทร์จากอินเดียโดยทางศาสนาและวรรณคดีเป็นเวลาช้านานก่อนที่เราจะหันมาศึกษาจกรสุโขทัยเลือดอีก¹ ความเชื่อเรื่องพระอินทร์ไม่มาจากศาสนาพราหมณ์และศาสนาพุทธ ซึ่งมีลักษณะแตกต่าง

¹ หลักฐานทางโบราณคดีแสดงให้เห็นความเชื่อเรื่องนี้อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีโบราณวัตถุซึ่งเป็นศิลปสมัยหารา瓦ี (พุทธศตวรรษที่ 12 – 16) ไกแก่ ใบเสมา ศิลาจำหลักจากเมืองฟ้าแคนสูงยาง มีภาพพระอินทร์ทรงวัวระในพระทัยที่ว่า ประทับบนเกี้ยวช้างเอราวัณ ซึ่งลักษณะเป็นรูปช้าง ๓ เศียร พระอินทร์ประทับเสียกลาง ส่วนเศียรทั้ง ๒ ข้างมีชายาประทับข้างละองค์ นอกจากนี้ยังมีใบเสมาจำหลักเรื่องราวนิชาดกทั้ง ๆ ที่แสดงบทบาทของพระอินทร์โดย เช่น รูปพระเวสสันดรกำลังหลังหลังนำประทานพระมัตตีแก่พระอินทร์ในร่างแบลลัง เป็นพราหมณ์บุปผา คณะยังมีภาพลักษณะที่ปราสาทเชาพนมรุ้ง ซึ่งเป็นศิลปสมัยพมรี (พุทธศตวรรษที่ 17 – 18) มีรูปพระอินทร์ เทพผู้รักษาทิศตะวันออก ทรงช้างเอราวัณ เป็นพานหนะและทรงถือวัวช้างคู่อันเป็นอาวุธของพระองค์ ถู กรมศิลปากร, ศิลปะโบราณคดีในประเทศไทย (ประจำปีรัชกาลปัจจุบัน: โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบที่ 2517), หน้า 6, 16, 11.

กัน ฉะนั้นเรื่องพระอินทร์ของไทยเราจึงคุ้งปนกันจนยากที่จะแยกออกได้ватอนใด เอามาจากศាសนาพุทธ และตอนใดเอามาจากศាសนาพราหมณ์ ด้วยประภากเหตุคั่ง กล่าวว่า “ ผู้เขียนจึงมีความประสงค์จะศึกษาประวัติและความเป็นมาของพระอินทร์จาก แหล่งที่มาดังเดิมโดยตรง คือจากวรรณคดีสันสกฤตของศាសนาพราหมณ์ และจากวรรณคดีบาลีของศាសนาพุทธ ทั้งนักเพื่อให้ได้ความรู้แจ้งชัดเกี่ยวกับประวัติและเรื่องราว ความเป็นมาของพระอินทร์ในวรรณคดีทั้งสองภาษาโดยสมบูรณ์ และวิจัยให้เห็นว่า เรื่องของพระอินทร์คั่งกล่าววันนี้มีอิทธิพลต่อวรรณคดีไทยอย่างไรบ้าง ”

1.2 วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้แสดงวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อจะศึกษาประวัติและความ เป็นมาของพระอินทร์เป็นจอมเทพยอดคนกรบของศាសนาพราหมณ์ตามที่มีปรากฏในวรรณคดีสันสกฤต และเป็นเทพผู้มีอุปการคุณในศាសนาพุทธตามที่ปรากฏในวรรณคดีบาลี เป็น การรวมเรื่องราวของพระอินทร์ทุกแห่งทุกมุมความความเชื่อถือของชาวอินเดียอันเป็น ทั้งเค้าของพระอินทร์ในวรรณคดีไทยประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือ เพื่อซื้อให้เห็น ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของพระอินทร์ในวรรณคดีสันสกฤตและบาลี และ แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวตอนไหนในวรรณคดีทั้ง 2 ภาษาฯนั้นเข้ามาปรากฏในวรรณคดี ไทยบ้าง

ขอบเขตของการวิจัยคือ การวิจัยจากวรรณคดีสันสกฤต เริ่มจากสมัยพระเวท ลงมาจนถึงสมัยมหาพยัญชนะ สำรวจการวิจัยจากวรรณคดีบาลีถือเอามันก็รีพระไกรปูนกเป็นหลัก แล้วอาศัยคำก็ร่องลงไปเป็นเครื่องประกอบ คือ ชาตกัญชากดา ขัมบทัมภูกดา และหนังสืออื่น ๆ ที่แต่งเลียนแบบอธรรมกดา มีปัญญาสชาติของเชียงใหม่ เป็นทั้ง สำหรับวรรณคดีไทยนั้นเน้นเฉพาะบางเล่มที่เกี่ยวข้องกับพระอินทร์ คือ ไกรกูนพะร่วง มหาชาติกำหลวง สันนิษิตอมรินทร์กำลอน และอื่น ๆ

1.3 ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัยนี้

ผู้ศึกษาจะได้รับความรู้ ความเข้าใจอย่างกว้างขวางในเรื่องประวัติและความเป็นมาของพระอินทร์ ทั้งในวรรณคดีสันสกฤตและวรรณคดีบาลี และจะได้ทราบความคล่องแคล-animate เป็นขั้นเป็นตอนเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องพระอินทร์ของชาวอินเดียโบราณและในสมัยก่ออาณาจักร ไม่ ตลอดจนได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างวรรณคดีสันสกฤต - บาลี และไทย ในเรื่องนี้ อันจะเป็นหลักฐานหรือแนวทางในการศึกษาวรรณคดีไทยให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสำคัญและเอกสารประกอบที่เป็นภาษาสันสกฤต บาลี อังกฤษ และไทย เพื่อใช้เขียนวิทยานิพนธ์นี้ เอกสารสำคัญทางวรรณคดีสันสกฤต มีคัมภีร์ฤกւเทและคัมภีร์พราหมณะ ตลอดจนมหาการะ รามายณะ และคัมภีร์ปูรานะ วรรณคดีบาลีมีคัมภีร์พระไกรปีกุ ชาติกวีรุกุตา และรัมปหีรุกุตา รวมทั้งปัญญาสชาติคำวาย ทางวรรณคดีไทยมีไกรภูนิพะร่วง มหาชาติคำหลวยและสมบัติอมรินทร์คำกลอน เป็นตน ส่วนเอกสารประกอบมีหลายเรื่อง จะได้พิจารณาดำเนินการเบริ่งแบบที่ได้สาระอันสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**